

loven selv, at den eneste, der kan give en autentisk Fortolkning af Grundloven paa det ene eller det andet Omraade, er Højesteret, og saa længe den grundlovgivende Myndighed ikke ved en Grundlovsbestemmelse har vedtaget, at den almindelige Lovgivningsmagt kan give en autentisk Fortolkning af Grundloven, og Højesteret ikke, saa længe maa det være Højesteret, der giver den. Jeg vilde finde det meget beklageligt, om de Realitetsbestemmelser i Grundloven, der tilsikrer Borgerne visse Goder, ikke af Højesteret kunde kræves respekteret, hvis Lovgivningsmagten vilde gøre Overgreb paa det paagældende Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Zahle har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Højesteret kan ikke tilsidesætte en Lov. Men naar en Lov ikke er blevet til paa lovlig Maade, er den ikke Lov, og naar Højesteret ikke dømmer efter den, tilsidesætter den ikke Loven, og saaledes forelaa det i Provisoritiden. Provisorierne var ikke udstedt paa den i Grundloven foreskrevne Maade og ikke opretholdt paa den Maade, Grundloven foreskriver, og derfor var de ikke Love. Derimod er en Lov som Lensloven uimodsagt blevet til paa lovlig Maade, forelagt af Regeringen — eller et andet Forslag indbragt af et Medlem — vedtaget af begge Ting, af den paagældende Minister forelagt Kongen til Stadfæstelse, hvilken Stadfæstelse har fundet Sted, alt dette er in confesso. Saa kan Højesteret ikke gøre andet end rette sig efter det, som er Lov. Der staar i Grundloven, at Dommeren har i sit Kald alene at rette sig efter Loven.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Provisorierne var jo Spørgsmaalet netop, om de var lovlige, om de var retmæssige Love efter Grundloven. Naar det Spørgsmaal rejser sig, kan det ikke nytte, at et æret Medlem af Rigsdagen siger: De var ikke lovlige. Spørgsmaalet var jo netop, om de var lovlige. Det kan Højesteret afgøre. Men hvorfor kan Højesteret kun give autentisk Grundlovsfortolkning paa dette Omraade og ikke, hvor det drejer sig om Grundlovens Realitetsbestemmelser? Paa hvilken Bestemmelse i Grundloven støtter det ærede Medlem den Fortolkning? Saa længe det ikke udtryk-

keligt er sagt i Grundloven, ved en grundlovmæssig Bestemmelse af den grundlovgivende Myndighed, at Højesteret kun kan paakende Grundlovens formelle Bestemmelser, men ikke dens Realitetsbestemmelser, saa længe maa Højesteret gaa ud fra, at den har Ret til autentisk Fortolkning af alle Grundlovens Bestemmelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Zahle, at naar Højesteret skal rette sig efter Loven, skal den selvfølgelig ogsaa rette sig — som det allerede blev sagt i en Afbrydelse før — efter Grundloven, og det er dermed givet, at naar Højesteretsdommerne staar overfor et Tilfælde, hvor det er deres faste Overbevisning: Grundloven siger saadan og saadan, og den Lov, der her foreligger, siger noget andet — saa maa de, hvis de skal rette sig efter Grundloven, sige: Her er Strid imellem to Love, og af disse to Love er Grundloven den stærkeste.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Zahle har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: De forskellige statslige Magtfaktorer er uafhængige af hinanden. Lovgivningsmagten er lige saa uafhængig af Domsmagten, som Domsmagten er uafhængig af Lovgivningsmagten. Naar Lovgivningsmagten paa anerkendt fuldkommen lovlig Maade har vedtaget noget og ved sin Vedtagelse af det som gældende Lov fastslaaet, at det er i Overensstemmelse med Grundloven, saa er det Lov her i Landet, og efter Loven skal Højesteret rette sig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Hvis den Fortolkning, det ærede Medlem her gør sig til Talsmand for, er rigtig, saa vil det sige, at Lovgivningsmagten kan deklare: Nu giver vi en autentisk Fortolkning af de og de Realitetsbestemmelser i Grundloven, vi vil have Grundlovens Bestemmelser om Erstatning i Ekspropriationstilfælde forstaaet saaledes, vi vil have Grundlovens Bestemmelse om Pressefrihed forstaaet saaledes, Bestemmelserne om Sikkerhed for den enkelte Borger mod Varetægtsfængsel og om religiøs